

Pro Malou Lenku

Jaromír Nohavica

- Ami D⁷**
1. Jak mi tak docházejí síly,
G G/F# Emi
já pod jazykem cítím síru,
Ami D⁷ G
víru, ztrácím víru a to mě míchá,
Ami D⁷
minomety reflektorů střílí,
G G/F# Emi
jsem malým terčem na bitevním poli,
Ami D⁷ G
kdekdo mě skolí a to mě bolí, u srdce píchá.
- Ami D⁷**
3. Má malá Lenko, co teď děláš,
chápej, že čtyři roky, to jsou čtyři roky
a čas pádí a já jsem tady a ty zase jinde,
až umřem, říkej, žeš' nás měla,
to pro tebe skládáme tyhle sloky,
na hrachu klečíme a hloupě brečíme a světu
dáváme kvinde.
- R: Ami D⁷**
R: Rána jsou smutnější než večer,
G G/F# Emi
z rozbitého nosu krev mi teče,
Ami D⁷ G
na čísle 56 109 nikdo to nebere,
Ami D⁷
rána jsou smutnější než večer,
G G/F# Emi
na hrachu klečet, klečet, klečet,
Ami D⁷ G
opustil mě můj děd Vševěd a zas je úterek.
Ami D⁷ G G/F# Emi
Jak se ti vede? No někdy fajn a někdy je to v háji,
Ami D⁷ G
dva pozounisti z vesnické kutálky pod okny mi hrají:
Ami D⁷ G Emi Ami D⁷ G Ami D⁷ G Emi Ami D⁷ G
tú tú tú...
2. Jak říká kamarád Pepa:
„Co po mně chcete, slečno z první řady?
Vaše vnady mě nebaví a trošku baví,
sudička moje byla slepá,
když mi řekla to, co mi řekla,
píšou mi z pekla, že prý mě zdraví, že prý mě zdraví.“

R: